

Nr 218.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till sjökarteverket och till utförande av sjömätningar m. m.; given Stockholms slott den 20 februari 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över sjöförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna följande avlöningsstat för den civila personalen vid sjökarteverket, att gälla från och med år 1921:

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Orts-tillägg.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
I. Bestämt anslag.					
1 förste aktuarie	3,600	1,800	400	5,800	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 aktuarie	2,600	1,600	300	4,500	
1 kartograf	2,200	1,500	300	4,000	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor, efter 10 år med ytterligare 500 kronor och efter 15 år med ytterligare 500 kronor.
1 manlig ritare eller gravör	1,700	1,000	300	3,000	
11 manliga ritare eller gravörer	18,700	11,000	3,300	33,000	} Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kronor, efter 10 år med ytterligare 400 kronor och efter 15 år med ytterligare 400 kronor.
1 redogörare	1,700	1,000	300	3,000	
Transport kronor	—	—	—	53,300	

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Orts-tillägg.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
Transport kronor	—	—	—	53,300	
1 kvinnligt biträde av andra graden.....	1,300	500	200	2,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kronor, efter 10 år med ytterligare 200 kronor och efter 15 år med än ytterligare 200 kronor.
1 " " " " "	1,300	500	200	2,000	
1 " " " första graden.....	1,100	300	200	1,600	
1 vaktmästare	900	550	150	1,600	Efter 3 år kan lönen höjas med 100 kronor, efter 6 år med ytterligare 100 kronor och efter 9 år med än ytterligare 100 kronor.
Till arvode åt den, som förordnas att leda och övervaka rit- och gravryrabetena	—	—	—	600	
Till arvoden åt extra personal, gratifikationerna åt ritar- och gravörelever samt vikariatsersättningar	—	—	—	17,100	
Säger	—	—	—	78,200	
II. Förslagsanslag.					
Till ålderstillägg	—	—	—	5,000	
Summa kronor	—	—	—	83,200	

Ann. 1. Den för förste aktuarien upptagna avlöningen utgår endast under förutsättning, att befattningshavaren icke är militär i flottans stam eller reserv (med pension) eller å reservstat, i vilket fall han endast äger uppbära arvode till belopp, som kan varda medgivet, allt efter som han är militär i flottans stam eller reserv (med pension) eller å reservstat.

Ann. 2. Av varje ålderstillägg, som tillkommer kvinnligt biträde, tillhöra 100 kronor lön och 100 kronor tjänstgöringspenningar.

Ann. 3. Därest åt vaktmästaren anvisas bostad med bränsle, eventuellt med bränsle och lyse, skola med avsende härå gälla i kungörelsen den 1 november 1918, angående avlöningsförbättring från och med år 1919 för vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare, meddelade bestämmelser.

dels i riksstaten för år 1921 höja det ordinarie anslaget till sjökarteverket

nu kronor 127,900: —

med » 4,300: —

till kronor 132,200: —

dels på extra stat för år 1921 bevilja till utförande av sjömätningar ett reservationsanslag av 233,200 kronor; och

för redigering och utgivning av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande» ett förslagsanslag av 38,000 kronor;

dels ock på tilläggsstat för år 1920 bevilja

till utförande av sjömätningar ett reservationsanslag av 60,000 kronor; och

för redigering och utgivning av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande» ett förslagsanslag av 24,000 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

Erik Palmstierna.

*Utdrag av protokollet över sjöförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
20 februari 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON.

Härefter anförde departementschefen, statsrådet friherre Palmstierna följande.

*Sjökartever-
kets uppgift.
Anslag och
stater för sjö-
kartverket.*

Enligt gällande instruktion har sjökartverket till huvudsaklig uppgift att genom mätningar och undersökningar inhämta så noggrann kännedom om riket omgivande farvatten och dess segelbara inlandsfarvatten, som sjöfartens och försvarsväsendets behov fordra, samt att med stöd av vunna mätningresultat utarbeta och utgiva geodetiskt grundade sjökort. Vid kartverket tjänstgör såväl därtill beordrad militär personal från flottan (officerare, underofficerare och manskap) som ock civil personal. För den civila personalen genomfördes vid 1918 års lagtima riksdag ny lönereglering, därvid för nämnda personal fastställdes ny avlöningsstat, att gälla från och med år 1919.

Till bestridande av sjökartverkets utgifter, vilka äro fördelade i två huvudgrupper, nämligen avlöningar m. m. till den civila personalen

samt verkets allmänna utgifter, har i riksstaten för år 1920 uppförts dels ett *ordinarie* anslag och dels ett *extra* anslag, varjämte för ändamålet beräknats bidrag från handels- och sjöfartsfonden ävensom behållning av sjökortsförsäljningen år 1919.

Det *ordinarie* anslaget är i riksstaten för år 1920 upptaget med sammanlagt 127,900 kronor, sålunda fördelat:

bestämt anslag	kronor	73,900: —
förslagsanslag	»	5,000: —
reservationsanslag	»	49,000: —
		<hr/>
	Summa kronor	127,900: —

På *extra* stat för år 1920 har riksdagen till utförande av sjömätningar beviljat ett reservationsanslag av 173,200 kronor.

Från handels- och sjöfartsfonden har beräknats ett bidrag för år 1920 av 21,000 kronor, och behållningen av sjökortsförsäljningen år 1919 har uppskattats till 40,000 kronor.

Det sammanlagda till bestridande av sjökarteverkets utgifter år 1920 tillgängliga beloppet utgör alltså 362,100 kronor, vilket belopp är fördelat på följande sätt:

Ordinarie anslag:

bestämt anslag	kronor	73,900: —
förslagsanslag	»	5,000: —
reservationsanslag	»	49,000: —
		<hr/>
	kronor	127,900: —

Extra anslag:

till utförande av sjömätningar	kronor	173,200: —
		<hr/>
	kronor	301,100: —
bidrag från handels- och sjöfartsfonden	»	21,000: —
beräknad behållning av sjökortsförsäljningen år 1919	»	40,000: —
		<hr/>
	Summa kronor	362,100: —

Av detta belopp, 362,100 kronor, äro det bestämda anslaget, 73,900 kronor, och förslagsanslaget, 5,000 kronor, eller tillhopa 78,900 kronor, avsedda till avlöningar åt sjökarteverkets civila personal och återstoden, 283,200 kronor, till verkets allmänna utgifter.

För sjökarteverkets allmänna utgifter fastställas årligen stat av

Kungl. Maj:t. Den för år 1920 i sådant hänseende gällande staten är av följande innehåll:

Sjömätningsexpeditioner och resekostnader.....	155,000: —	
Rustning och underhåll av fartyg, båtar och annan mätningmateriel	75,000: —	230,000: —
Komplettering av båtmateriel och mätninginstrument.....		14,500: —
Tryckningskostnader, inbegripet tryckningsma- terialier.....	28,700: —	
Underhåll av kartverkets fastighet samt anskaff- ning och underhåll av byråinventarier.....	3,000: —	31,700: —
Skrivmaterialier och expenser		7,000: —
		<hr/>
	Summa kronor	283,200: —

Anmärkingar:

1:o) Såsom tillgångar för bestridande av ovan beräknade kostnader be-
räknas:

ordinarie anslag, reservationsanslag.....	49,000: —
extra anslag	173,200: —
försäljningsmedel år 1919.....	40,000: —
bidrag från handels- och sjöfartsfonden	21,000: —
	<hr/>
	Summa kronor 283,200: —

2:o) Därest behållningen av influtna försäljningsmedel skulle komma att
överstiga det ovan beräknade beloppet, må överskottet användas till
främjande av kartverkets verksamhet.

3:o) Besparing å viss anvisning till »allmänna utgifter» må under kom-
mande år användas för det med anvisningen avsedda ändamålet
eller under samma år användas till bestridande av annan allmän utgift.

Chefens för
sjökarte-
verket skri-
velse i
augusti 1919.

Med en i augusti 1919 avlåten skrivelse har chefen för sjökarte-
verket överlämnat förslag till beräkning av utgifterna för verket under
år 1921 och därvid hemställt, dels att den i avlöningsstaten för den
civila personalen vid sjökarteverket ingående anvisningen å 12,800
kronor till arvoden åt extra personal, gratifikationer åt ritar- och gravör-
elever samt vikariatsersättningar måtte för år 1921 höjas med 4,300
kronor till 17,100 kronor, dels ock att till utförande av sjömätningar
måtte för år 1921 äskas ett extra anslag av 275,000 kronor. Sist-
nämnda anslag skulle alltså, i jämförelse med det till utförande av sjö-
mätningar för år 1920 beviljade anslagsbeloppet av 173,200 kronor,
innebära en ökning av 101,800 kronor.

Beträffande den föreslagna höjningen av omförmälda anvisning till arvoden åt extra personal, gratifikationer m. m. har kartverkschefen i berörda skrivelse anfört huvudsakligen följande.

I det betänkande rörande sjökarteverket, som den 14 december 1911 avgivits av 1902 års löneredgeringskommitté, hade kommittén hemställt, att i avlöningsstaten för den civila personalen vid sjökarteverket måtte till arvoden åt extra personal, gratifikationer m. m. uppföras en anvisning av 12,800 kronor, vilket belopp jämlikt riksdagsbeslut år 1912 även upptagits i nämnda stat. Då genom beslut vid 1918 års lagtima riksdag nya ordinarie tjänster uppfördes på sjökarteverkets stat, undergick denna anvisning icke någon förändring. Vid frågans förberedande behandling hade kartverkschefen icke heller ansett någon ökning av denna anvisning behöfelig. Emellertid hade frågan nu kommit i förändrat läge dels därigenom att begynnelselönerna för den ordinarie personalen blivit höjda, vilket ökat fordringarna även hos den extra personalen, dels därigenom att under senare tid lämpliga anställningsökande till extra tjänster uteblivit, efter vad kartverkschefen antog på grund av att arbetet vid sjökarteverket icke betalades enligt nutida anspråk.

I nyssnämnda betänkande hade löneredgeringskommittén förutsatt, att utöver den ordinarie personalen skulle finnas extra civil personal såväl för arbetets behöriga gång som för rekrytering av den ordinarie personalen. Denna extra personal beräknades komma att utgöras av en aktuarieaspirant med en avlöning av högst 2,000 kronor, tre ritare eller gravörer med en avlöning av högst 1,800 kronor för en var av dem samt två kvinnliga biträden med en avlöning av högst 1,200 kronor för varje. Detta antal extra tjänstemän vore fortfarande tillräckligt.

Emellertid hade Kungl. Maj:t genom brev den 31 december 1918 medgivit, att arvodet till aspirant till aktuarie- eller kartografbeställning finge från och med 1919 års ingång utgå med högst 250 kronor för månad och till extra ritare eller gravör med högst 225 kronor för månad. Sedan beslut numera fattats därom, att avlöningsförmånerna till de ordinarie kvinnliga biträdena från och med år 1920 skulle höjas, syntes jämväl för de extra biträdena någon ökning bliva behöfelig.

Med anledning härav borde numera avlöningen till en aktuarieaspirant beräknas till högst 3,000 kronor för år, till tre extra ritare eller gravörer till högst 2,700 kronor för år för en var av dem och till vartdera av två extra kvinnliga biträden till högst 1,500 kronor för år, vilket skulle utgöra en ökning i anvisningen till arvoden åt extra personal, gratifikationer m. m. med $(1,000 + 2,700 + 600)$ 4,300 kronor.

Chefen för sjökarteverket har på grund härav hemställt, att anvisningen till arvoden åt extra personal, gratifikationer m. m., nu 12,800 kronor, måtte från och med år 1921 ökas till 17,100 kronor; och har bemälda chef tillika överlämnat ett i anslutning härtill uppgjort förslag till ny avlöningsstat för den civila personalen vid sjökarteverket, slutande å ett belopp av 83,200 kronor.

Vidare har kartverkschefen i fråga om den föreslagna ökningen av det extra anslaget till utförande av sjömätningar erinrat, att anvisningen till sjömätningsexpeditioner och resekostnader i 1920 års stat för sjökarteverkets allmänna utgifter vore upptagen till 155,000 kronor. Under förutsättning att tidpunkten nu vore inne för sjökarteverket att återgå till normala arbetsförhållanden och bedriva sjömätningsarbetena med samma arbetsstyrka och kraft som före världskriget, erfordrades — enligt vad kartverkschefen vidare anfört — en ökning av den årliga sjömätningsstyrkan med omkring fem mättningsförrättare och ett mättningsfartyg, till följd varav en höjning av nämnda anvisning för år 1921 med 40,000 kronor vore nödvändig. Hela anvisningen till sjömätningsexpeditioner och resekostnader borde alltså för år 1921 beräknas till 195,000 kronor.

Kunde bemanningen till sjömätningsfartygen icke påräknas från flottan, utan densamma måste anskaffas genom förhyrning, förutsattes en ytterligare ökning i omfördälda anvisning med ett belopp av omkring 158,000 kronor. Då emellertid detta belopp, i händelse bemanningen rekryterades helt eller delvis från flottan, bortfölle eller minskades i samma proportion, hade kartverkschefen icke inräknat detsamma i förevarande anvisning.

I det förslag till beräkning av utgifterna för sjökarteverket under år 1920, som av kartverkschefen avgivits år 1918, hade sjökarteverkets utgifter icke ansetts böra i allmänhet höjas, oaktat utgifterna då ännu varit under stegring. Världskriget förmodades nämligen snart bliva avslutat, varefter fallande pris beräknades inträda. Emellertid hade pris-sänkning visserligen inträtt, men icke i den omfattning, som förväntats. Anvisningen i staten för år 1920 å 75,000 kronor till rustning och underhåll av fartyg, båtar och annan mättningsmateriel kunde redan nu förutses komma att visa sig otillräcklig, såsom framginge av verkställda utredningar vid varvets i Stockholm ingenjör- och ekipagedepartement. Enligt nämnda utredningar hade kostnaderna vid ingenjördepartementet från och med september år 1918 till och med den 17 juni 1919 uppgått till 117,690 kronor 18 öre och vid ekipagedepartementet från och

med den 1 oktober 1918 till och med den 31 juli 1919 till 8,355 kronor 37 öre. Då häri icke inräknats kanonbåten Rota (eller Disa eller Alfhild), som eljest beräknats tillhöra mätningstyrka av normal omfattning, och ej heller alla mätningbåtarna, enär under år 1919 alla sådana båtar ej kunnat rustas av brist på medel och personal, syntes förevarande anvisning för år 1921 behöva ökas med minst 60,000 kronor, eller till 135,000 kronor.

Anvisningen till komplettering av båtmaterial och mätninginstrument borde av enahanda orsak för år 1921 höjas med 5,500 kronor till 20,000 kronor, vilket belopp funnits upptaget redan i staten för år 1913, men sedermera på grund av dåtida förhållanden på kartverkschefens förslag nedsatts till 14,500 kronor.

Den i staten upptagna anvisningen å 28,700 kronor till tryckningskostnader, å vilken anvisning utgifterna år 1918 uppgått till 29,000 kronor och under år 1919 beräknades komma att uppgå till 35,000 kronor, borde för år 1921 upptagas till sistnämnda belopp, 35,000 kronor, vilket utgjorde en ökning av anvisningen med 6,300 kronor.

Å övriga i staten upptagna anvisningar torde någon höjning icke behöva ifrågakomma, under förutsättning att nu föreslagna öknningar bleve godkända. Anvisningen till skrivmaterialier och expenser torde dock enligt kartverkschefens mening komma att visa sig otillräcklig för att motsvara behovet, särskilt med hänsyn till de stigande bränsleprisen.

Från handels- och sjöfartsfonden har av chefen för sjökarteverket för år 1921 beräknats samma bidrag som för år 1920, eller 21,000 kronor, och nettobehållningen av sjökortsförsäljningen år 1920 har förutsatts skola uppgå till 50,000 kronor, eller 10,000 kronor mera än det belopp, 40,000 kronor, som beräknats inflyta av denna försäljning år 1919.

I enlighet med vad av kartverkschefen sålunda anförts borde sjökarteverkets medelsbehov för år 1921 beräknas på följande sätt:

till bestridande av avlöningar (78,900 + 4,300)	kronor	83,200: —
» » » allmänna utgifter (283,200 +		
40,000 + 60,000 + 5,500 + 6,300)	»	395,000: —
	Summa kronor	478,200: —

Om härifrån droges vad som beräknats kunna täckas genom bidrag från handels- och sjöfartsfonden och behållning av sjökortsförsäljningen år 1920 eller (21,000 + 50,000) 71,000 kronor, återstode sålunda att täcka ett belopp av 407,200 kronor genom anslagsmedel. Enligt hittills tillämpad fördelningsgrund borde dessa medel utgå på följande sätt:

Ordinarie anslag:

bestämt anslag	78,200: —	
förslagsanslag	5,000: —	
reservationsanslag	49,000: —	
		kronor 132,200: —

Extra anslag:

till utförande av sjömätningar		kronor 275,000: —
		Summa kronor 407,200: —

Chefens för
sjökarte-
verket skri-
velser den 23
oktober och
den 18 no-
vember 1919.

Sedan chefen för sjökarteverket i skrivelse den 23 oktober 1919 meddelat, att vid tiden för avlåtandet av skrivelsen i augusti samma år tillfälle saknats att fullt överblicka kostnaderna för nämnda års sjömätningsexpeditioner samt att det syntes bliva nödvändigt att begära ytterligare medel för såväl 1920 som 1921 års sjömätningsexpeditioner, har kartverkschefen i skrivelse den 18 november 1919 hemställt, att det av honom i augustiskrivelsen för år 1921 begärda anslaget av 275,000 kronor till utförande av sjömätningar måtte höjas med 31,000 kronor till 306,000 kronor. Tillika har kartverkschefen anhållit att, utöver det för år 1920 till utförande av sjömätningar beviljade anslaget av 173,200 kronor måtte på tilläggsstat för samma år till omförmälda ändamål äskas ett anslag av 60,000 kronor.

Vidare har kartverkschefen i berörda skrivelse den 18 november 1919 anfört bland annat följande.

Sjökarteverkets normala mättningsverksamhet hade under krigsåren lidit betydande avbräck av olika anledningar, bland andra penningvärdets fall. Inskränkning i arbetsutvecklingen hade därav blivit en följd, och i kartverkets förvaltning hade tillämpats en långt driven sparsamhet för att undvika eller i möjligaste mån tillbakahålla framställningar om anslagshöjningar, allt i förhoppning att prisnivån åter skulle närma sig läget år 1914. Då den förhoppningen nu icke längre kunde vidhållas och den njugghet med avseende på anskaffningar, som under senare år av

sparsamhetsskäl vid kartverket tillämpats i avvaktan på att gynnsammare förhållanden skulle inträda, icke kunde utan skada för verket fortsättas samt de hittills anvisade medlen nu konstaterats vara otillräckliga, syntes endast två vägar vara att välja på, nämligen antingen att än mera inskränka verkets mättningsverksamhet eller att anvisa ytterligare medel till verksamhetens bedrivande.

Beträffande den först antydda utvägen hade kartverkschefen vid så många tidigare tillfällen framhållit sjömätningarnas efterblivenhet i Sverige, att särskilda skäl för att avråda från densamma icke syntes behöva anföras. Det syntes vara nog att erinra därom, att bristerna beträffande sjökartläggningens ståndpunkt utretts och påvisats av de sakkunniga, som av dåvarande chefen för sjöförvarsdepartementet tillkallats år 1906, men att chefen för sjökartverket aldrig blivit satt i tillfälle att fullfölja mättningsarbetena med den kraft, som av dessa sakkunniga förordats, samt att omfattningen av de mätningar, som planlagts för år 1920, understege mättningsprogrammen för år 1913 eller år 1914, alltså före världskriget.

Vid beräkning av det belopp, varmed det anvisade anslaget för år 1920 borde ökas, syntes man böra utgå från de verkliga kostnaderna för år 1919. Kostnaden för mätningsexpeditioner och resekostnader hade intill den 1 november 1919 uppgått till 171,942 kronor 86 öre, under det att 155,000 kronor varit anvisade för hela året. Med skillnaden mellan dessa båda belopp, 16,942 kronor 86 öre, eller i runt tal 17,000 kronor, borde sålunda nämnda anslag för år 1920 ökas för att mätningsexpeditionerna skulle kunna bedrivas i samma utsträckning som under år 1919 och under förutsättning att ingen ökning i den allmänna prisnivån under år 1920 komme att inträda. Nu vore emellertid att märka, att halva mättningsstyrkan på grund av det hårt anlitade anslaget måst hemkallas redan i början av september månad år 1919 i stället för, såsom beräknats, i slutet av samma månad. Utgående från att mättningskostnaderna för månad under år 1919 uppgått till omkring 34,000 kronor för hela mättningsstyrkan, skulle kostnaden för halva mättningsstyrkan under halva september månad samma år hava varit omkring 8,000 kronor, med vilket belopp sålunda den ovannämnda skillnaden mellan de verkliga kostnaderna och de anvisade medlen borde ökas. Under förutsättning att sjömätningarna under år 1920 bedrivas i den utsträckning, som planlagts och som understege mättningsarbetenas omfattning under åren närmast före världskrigets utbrott, skulle alltså det sammanlagda belopp, varmed ifrågakvarande anslag borde ökas, utgöra (17,000+8,000) 25,000 kronor.

Beträffande kostnaderna för rustning och underhåll av fartyg, båtar och annan mätningmateriel hade kartverkschefen i sitt i augusti år 1919 avgivna förslag till beräkning av utgifterna för sjökartverket under år 1921 på skäl, som grundats på beräkningar vid flottans varv i Stockholm, anført, att man torde för framtiden få räkna med en betydande ökning i dessa kostnader. För år 1919 hade, såvitt vid tidpunkten för avlåtandet av kartverkschefens förevarande skrivelse vore känt, av sjökartverkets medel utbetalts till rustning och underhåll av sjökartverkets fartyg m. m. 97,463 kronor 70 öre. På grund av att en del av dessa fartyg stått till förfogande för användning till neutralitetens upprätthållande, hade under den tidigare delen av år 1919 även andra anslagsmedel i icke obetydlig omfattning bidragit till bekostande av fartygens underhåll. Skillnaden mellan ovan angivna belopp, 97,463 kronor 70 öre, och det i sjökartverkets stat för år 1919 till underhåll anvisade beloppet, 75,000 kronor, eller $(97,463:70-75,000)$ 22,463 kronor 70 öre, angäve sålunda endast en del av det belopp, varmed under år 1919 den verkliga underhållskostnaden överskjutit det för ändamålet anvisade beloppet. För år 1920, då sjökartverket icke hade att påräkna bidrag till underhållet från annat anslag, vore enligt kartverkschefens mening nödvändigt att räkna med ett belopp, som med omkring 50 % överstege den nyssnämnda skillnaden $(22,464 + \frac{1}{2} \times 22,464)$ 33,696 kronor, eller i avrundat tal 35,000 kronor, varigenom hela medelsbehovet till rustning och underhåll av fartyg m. m. för år 1920 skulle komma att uppgå till 110,000 kronor.

Kartverkschefen kunde icke täcka denna brist med anlitande av omhänderhavande andra medel. Med anledning av att medel icke begärdes till täckande av den brist, som enligt vad förut nämnts uppstått å samma anvisningar även för år 1919, ville kartverkschefen nämna, att han under år 1919 varit i stånd att möta bristen med ett uppkommet överskott i 1918 års sjökortförsäljningsmedel ävensom en mindre reservation från år 1918. Även för år 1919 torde ett överskott å dessa försäljningsmedel komma att uppstå; men den del av överskottet för år 1919, som kunde beräknas tillgänglig för täckande av brist under år 1920, bleve, såvitt vid tiden för avlåtandet av kartverkschefens förevarande skrivelse kunde beräknas, av ringa omfattning och kunde endast till någon mindre del täcka den brist, som enligt vad förut nämnts beräknades komma att uppstå under år 1920 i de båda anvisningarna till sjömätningsexpeditioner och resekostnader samt till rustning och underhåll av fartyg m. m.

Då sålunda för år 1920 skulle för sjökartverket erfordras medelsförstärkningar dels av 25,000 kronor i anvisningen till sjömätnings-

expeditioner och resekostnader, dels av 35,000 kronor i anvisningen till rustning och underhåll av fartyg, båtar och annan mätningmateriel, eller sammanlagt 60,000 kronor, har chefen för sjökartverket hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå 1920 års riksdag att till förstärkning av det extra reservationsanslaget till sjömätningar på tilläggsstat för samma år bevilja ett reservationsanslag å 60,000 kronor.

Uti sitt i augusti år 1919 avgivna förslag till beräkning av sjökartverkets allmänna utgifter under år 1921 hade kartverkschefen föreslagit, att anvisningen till sjömätningsexpeditioner och resekostnader måtte upptagas till 195,000 kronor samt anvisningen till rustning och underhåll av fartyg m. m. till 135,000 kronor. Anledning föreläge för närvarande ej att beträffande sistnämnda anvisning föreslå någon ändring i det sålunda föreslagna beloppets storlek. Vad nu anförts såsom skäl till förstärkande av anvisningen till sjömätningsexpeditioner och resekostnader för år 1920 vore emellertid i lika grad tillämpligt jämväl beträffande motsvarande kostnader för år 1921, varför det föreslagna beloppet av 195,000 kronor — vilket, innan tillfälle yppats att överblicka kostnaderna för 1919 års mätningsexpeditioner, beräknats på grundvalen av att år 1921 skulle komma att rustas ett sjömätningssjöfartyg mera än år 1920 — borde höjas i samma förhållande, som nu föreslagits beträffande motsvarande anvisning för år 1920, eller med ett belopp av 31,000 kronor till 226,000 kronor. Det extra anslaget till sjömätningar, som i augustiförslaget år 1919 för år 1921 upptagits till 275,000 kronor, borde sålunda ökas till 306,000 kronor; och har kartverkschefen på grund härav hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att till sjömätningar för år 1921 bevilja ett reservationsanslag av 306,000 kronor.

Med anledning av chefens för sjökartverket i förutnämnda skrivelse i augusti år 1919 gjorda uttalande därom att, därest bemanningen till sjömätningssjöfartygen icke kunde påräknas från flottan, en ytterligare ökning av anvisningen till sjömätningsexpeditioner och resekostnader för år 1921 måste förutsättas med ett belopp av omkring 158,000 kronor, har chefen för marininstaben genom remiss den 5 november 1919 anbefallts att inkomma med utlåtande i ärendet, såvitt anginge frågan om den bemanning av sjömätningssjöfartygen, som för år 1921 kunde från flottan påräknas.

Till svar härå har chefen för marininstaben i yttrande den 12 november 1919 anfört bland annat att, enär genom rekryteringssvårigheter och tendens till ökad avgång bland militärpersonalen — särskilt inom

Chiefens för
marininstaben
yttrande den
12 november
1919.

officers- och sjömanskårerna — ovisshet rådde beträffande flottans personaltillgång år 1921 samt med hänsyn till den inverkan på förevarande fråga, som en revision av försvarsväsendet kunde hava, någon tillförlitlig uppgift å den personal, som kunde påräknas för bemanning av sjömätningarfartygen under nämnda år, icke för det dåvarande syntes kunna avgivas, men att fortfarande såsom dittills flottans militära myndigheter komme att göra vad på dem ankomme för att tillgodose även sjökarteverkets behov av militär personal.

Löneregleringskommitténs utlåtande den 14 januari 1920.

Härefter har 1902 års löneregleringskommitté, till följd av remiss, den 14 januari 1920 avgivit utlåtande beträffande den av chefen för sjökarteverket i skrivelsen i augusti år 1919 gjorda framställningen om ökning med 4,300 kronor eller från 12,800 kronor till 17,100 kronor av den i avlöningsstaten för den civila personalen vid sjökarteverket upptagna anvisningen till arvoden åt extra personal, gratifikationer åt ritar- och gravörelever samt vikariatsersättningar och därvid anmält, att från kommitténs sida intet vore att erinra mot bifall till berörda framställning.

Fråga om sjökarteverkets övertagande av bestyret med redigering och utgivning av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande».

I samband med den föreliggande frågan rörande anslag till sjökarteverkets verksamhet anhåller jag att få till behandling upptaga spörsmålet om sjökarteverkets övertagande av bestyret med redigering och utgivning av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande» samt därmed sammanhängande anslagskrav.

Nämnda tidskrift, som nu utgives av lotsstyrelsen, skall enligt instruktionen för nämnda styrelse innehålla redogörelse för ändringar och förbättringar av säkerhetsanstalterna samt hinder för sjöfarten vid rikets kuster ävensom, så fullständigt ske kan, vid andra länders kuster; och skola exemplar av tidskriften dels tillställas vederbörande in- och utländska myndigheter, dels ock utan annan kostnad än postbefordringsavgift, när sådan ifrågakommer, tillhandahållas enskilda, som därtill anmäla sig. För närvarande intagas i tidskriften meddelanden rörande ändringar i säkerhetsanstalterna m. m. vid rikets kuster ävensom utländska kungörelser beträffande säkerhetsanstalterna m. m. vid Östersjön, Öresund, Bälterna, Kattegatt, Skagerack och Nordsjön samt vid Island, Färöarna, Shetlandsöarna och Norge vid nordliga Atlanten och Norra Ishavet. Under de senare åren har härtill kommit en del kungörelser beträffande lotsverket och tullverket, vilka kungörelser förut intagits i Svensk Författningssamling. Tidskriften utkommer med ett — i allmänhet minst 16-sidigt nummer — varje helgfri torsdag. Dess redaktion och utgivning ombesörjes närmast av en därtill utsedd

tjänsteman i lotsstyrelsen jämte erforderligt biträde mot ersättning, som under år 1919 uppgått till sammanlagt omkring 3,000 kronor. Såväl denna ersättning som kostnaderna för tidskriftens tryckning utgå för närvarande från det i omkostnadsstaten för lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna uppförda anslaget till extra utgifter.

Med anledning av en utav avdelningschefen för den under flottans mobilisering sammandragna Öresundsavdelningen i avgiven generalrapport gjord erinran i fråga om ifrågavarande tidskrifts uppställning och då under den senare tiden åtskilliga synpunkter bragts till offentligheten i fråga om förbättring av tidskriftens redigering, har jag i skrivelse den 17 februari 1919 anmodat lotsstyrelsen att inkomma med förslag till en mera överskådlig uppställning av tidskriften samt sådana åtgärder, varigenom snabbast möjliga meddelanden om ändring av säkerhetsanstalter m. m. kunde lämnas, varvid tillika skulle angivas, i vad mån ökade kostnader i anledning härav kunde föranledas.

Chefens för
sjöförsvars-
departementet
ämbets-
skrivelse den
17 februari
1919.

Till svar härå har lotsstyrelsen i skrivelse den 19 mars 1919 avgivit två alternativa förslag till en mera överskådlig uppställning av ifrågavarande tidskrift. Därvid har styrelsen tillika hemställt, att tidskriften måtte från och med år 1920 utgivas efter vidgad plan och innehålla utländska kungörelser i ungefär samma utsträckning som motsvarande danska publikationer. Till befordrande av större snabbhet vid spridandet av de meddelanden, tidskriften innehölle, borde densamma enligt lotsstyrelsens åsikt antingen utkomma med ett nummer varje helgfri dag eller ock med två nummer i veckan (tisdag och fredag). Kostnaderna för redaktionsbestyr och korrekturläsning m. m. hava upptagits till minst 7,000 kronor för år och utgifterna för tryckningen av ett 16-sidigt nummer i veckan till 19,770 kronor 40 öre.

Lotsstyrelsens
skrivelse den
19 mars 1919.

I häröver den 31 mars 1919 avgivet yttrande har chefen för sjökarteverket, som uttalat vissa önskemål i fråga om tidskriftens uppställning, vidare anfört, att han ansåge lämpligt att, på sätt lotsstyrelsen föreslagit, ifrågavarande tidskrift komme att innehålla meddelanden beträffande även längre bort belägna farvatten än dem, som för närvarande vore föremål för behandling i tidskriften. Med avseende å tiden för utgivningen förefölle det kartverkschefen, som om det vore tillräckligt, att såsom regel ett häfte i veckan utgaves, men borde brådskande under rättelser, svenska eller utländska, spridas genom extranummer. Kart-

Chefens för
sjökarte-
verket ytt-
rande den
31 mars 1919.

verkschefen har därjämte beträffande frågan, vilken myndighet borde ombesörja redigeringen och utgivningen av tidskriften, uttalat, att enligt hans mening sakliga skäl talade för att sjökarteverket övertog detta bestyr samt att både tidskriften och sjöfarten skulle vinna därpå. Visserligen hade lotsstyrelsen ostridigt särskilda förutsättningar såsom tidskriftens utgivare, såvitt anginge ett snabbt meddelande av de underrättelser, som rörde det egna landets säkerhetsanstalter för sjöfarten, men å andra sidan vore att märka, att dessa underrättelser nästan undantagslöst utgjorde ett komplement till sjökort eller seglingsbeskrivning, vilkas utgivande ombesörjdes av sjökarteverket. Beträffande uppgifterna från främmande farvatten, vilka uppgifter redan för närvarande vore betydligt mera omfattande än de, som rörde inhemska förhållanden, och nu förutsattes komma att ytterligare utvidgas, hade sjökarteverket, som ägde tillgång till utländska sjökort, för dessa uppgifters publicerande särskild lämplighet, varav lotsstyrelsen vore i saknad. I flertalet utländska stater utgäves även motsvarande publikationer icke av myndigheter, som representerade lots- och fyrväsendet, utan av sådana, som företrädde sjökarteväsendet.

Chefens för
marinstaben
yttrande den
16 april 1919.

Chefen för marinstaben har därefter i ett i ärendet den 16 april 1919 avgivet yttrande uttalat den uppfattningen, att omförmälda tidskrift framdeles borde redigeras och utgivas av sjökarteverket samt utkomma med ett ordinarie nummer varje vecka och dessutom extranummer, då förhållandena så påfordrade, ävensom att uppställningen av tidskriften borde ändras i enlighet med vad chefen för sjökarteverket i sådant hänseende framhållit såsom önskvärt.

Lotsstyrel-
sens utlåtande
den 20 juni
1919.

Sedan lotsstyrelsen genom remiss den 14 maj 1919 anbefallts att avgiva utlåtande i anledning av vad chefen för sjökarteverket och chefen för marinstaben anfört i ärendet och därvid tillika meddela, i vad mån styrelsens anslagsbehov skulle röna inflytande av det ifrågasatta överflyttandet till sjökarteverket av bestyret med utgivandet av omförmälda tidskrift, har styrelsen i utlåtande den 20 juni samma år anfört, att styrelsen icke hade något att erinra mot vare sig den av chefen för sjökarteverket ifrågasatta uppställningen eller sättet för utgivandet av ifrågasatt tidskrift och ej heller mot överflyttandet från styrelsen till sjökarteverket av bestyret med tidskriftens utgivande. Härvid förutsatte emellertid styrelsen, att något försenande beträffande publicerandet av i tidskriften ingående meddelanden icke komme att genom överflyttningen förorsakas. Då samtliga kostnader för tidskriften vid den tid, då an-

slaget till extra utgifter, från vilket anslag kostnaderna för tidskriften, såsom förut nämnts, utginge, bestämdes till nuvarande belopp, 35,000 kronor, uppgått endast till omkring 4,000 kronor för år, och övriga utgifter, som bestredes av nämnda anslag, numera väsentligt ökats, syntes enligt lotsstyrelsens mening någon nedsättning av ifrågavarande anslag icke böra ske, därest tidskriftens utgivande överflyttades från lotsstyrelsen till annan myndighet.

Härefter anmodades chefen för sjökarteverket genom remiss den 25 juni 1919 att inkomma med uppgift, i vad mån sjökarteverkets anslagsbehov skulle röna inflytande av det ifrågasatta överflyttandet till sjökarteverket av bestyret med utgivandet av ifrågavarande tidskrift, och i samband därmed avgiva det förnyade utlåtande, vartill anledning kunde förekomma.

Chefens för
sjökarte-
verket ut-
låtande den
30 juli 1919.

Med anledning härav har chefen för sjökarteverket i utlåtande den 30 juli 1919 på anförda skäl anhållit, att medel måtte ställas till förfogande för bestridande dels under hösten år 1919 av extra kostnader till belopp av 7,650 kronor för anordnande av den avdelning inom sjökarteverket, som skulle omhändervärdas bestyret med tidskriftens utgivande, och dels från och med år 1920 av årliga kostnader till belopp av 41,300 kronor för verksamhetens bedrivande. Till en närmare redogörelse för dessa kostnader återkommer jag i det följande.

Vidare har kommerskollegium den 30 augusti 1919 avgivit infortrat utlåtande i ärendet samt därvid anført bland annat följande.

Det vore otivelaktigt av den största betydelse för de sjöfarande att ständigt hava tillgång till en publikation, som innehölle såvitt möjligt färsk och fullständiga underrättelser angående de nog så ofta inträffande förändringarna rörande säkerhetsanstalter för sjöfarten samt förekomsten av minor m. m. i de farvatten, som skulle befaras. Givetvis vore det mest angeläget, att noggrann kännedom om förhållandena vid det egna landets kuster och närbelägna farvatten kunde på dylikt sätt vinnas, men det vore även önskvärt att kunna erhålla underrättelser om förhållandena i mera avlägsna farvatten. Med hänsyn härtill hade ock i 102 § av förordningen angående fartygs byggnad och utrustning den 23 december 1915 föreskrivits, att fartyg med eget framdrivningsmedel skulle, bland annat, hava ombord i yttre kustfart eller vidsträcktare fart den av lotsstyrelsen utgivna publikationen »Underrättelser för sjöfarande» för löpande och nästföregående år eller ock motsvarande utländska publikationer samt i Nordsjö- eller vidsträcktare fart dessutom för resan erfor-

Kommers-
kollegii ut-
låtande den
30 augusti
1919.

derliga officiella publikationer rörande det farvatten, som resan omfattade.

För att en sådan tidskrift skulle vara till verklig nytta för handelsjöfarten erfordrades emellertid framför allt, att de däri intagna under rättelserna förmedlades till de sjöfarande med största möjliga snabbhet, att underrättelserna vore så fullständiga som möjligt samt att uppställningen av desamma vore klar och överskådlig. Ifrågavarande tidskrift hade från flera håll varit föremål för anmärkningar i berörda händelsen.

I handelssjöfartens intresse vore det synnerligen önskvärt, att i avseende å redigeringen och utgivandet av tidskriften i fråga sådana ändringar bleve vidtagna, att den komme att på ett bättre sätt fylla sitt ändamål. Enligt kollegii mening skulle det ifrågasatta överflyttandet av tidskriftens utgivning till sjökarteverket verka fördelaktigt i sådant syfte.

På grund härav ville kollegium ansluta sig till den av chefen för sjökarteverket och chefen för marininstaben uttalade mening, att tidskriftens redigering och utgivande borde övertagas av sjökarteverket.

I fråga om tiden för utgivningen ansåge kollegium det vara tillräckligt att, på sätt chefen för sjökarteverket föreslagit, tidskriften utkomme med ett ordinarie nummer i veckan, men att brådskande underrättelser kungjordes genom extranummer, så ofta omständigheterna sådant påkallade.

Beträffande uppställningen av tidskriften hade kollegium intet att erinra mot vad av chefen för sjökarteverket härutinnan ifrågasatts.

I detta sammanhang ville kollegium framhålla lämpligheten av att tidskriften utvidgades till att omfatta uppgifter rörande ändringar i säkerhetsanstalterna m. m. jämväl vid mera avlägsna farvatten, ävensom att däri, såsom ock tidigare skett, intoges, i erforderliga delar, kollegii kungörelser rörande pest, kolera, gula febern, fläckfeber, smittosamma husdjursjukdomar, karantäns- och observationsplatser o. d. Jämväl ansåge kollegium önskvärt, att uppgifter om eller hänvisningar till sådana nya författningar rörande sjöfarten, varom det kunde vara av vikt för sjöfarande att erhålla kännedom, inflöte i förevarande publikation.

Slutligen har lönereglerykommittén, efter remiss, den 14 januari 1920 yttrat sig i ärendet, därvid kommittén anfört följande.

Under förhandenvarande förhållanden syntes utgivandet av den ifrågavarande publikationen icke kunna övertagas av sjökarteverket

förrän någon gång i mitten eller under senare delen av år 1920. Till bestridande av sådana extra kostnader, som avsåges i kartverkschefens den 30 juli 1919 avgivna framställning, skulle sålunda medel böra ställas till förfogande under år 1920. Vad anginge de årliga kostnaderna ansåge sig kommittén kunna räkna med, att anslag för ifrågavarande ändamål borde vara tillgängligt från ingången av juli månad år 1920.

För bestridande av extra kostnader (engångskostnader) hade chefen för sjökartverket äskat ett belopp av 7,650 kronor enligt följande beräkning:

inredning av lokal i sjökartverkets hus (enligt vid flottans varv i Stockholm uppgjord kostnadsberäkning)	kronor 1,000:—
anskaffning av litteratur (uppslagsböcker av olika slag, nautiska publikationer, utöver i sjökartverket tillgängliga, samt geografisk, geologisk, oceanografisk och annan litteratur)	» 1,000:—
upphandling av möbler m. m.	» 3,000:—
anordnande av lokaltelefon	» 300:—
inköp av velociped (för möjliggörande av snabb förbindelse med vederbörande myndigheter och tryckeri)	» 350:—
anskaffning av skrivmaterialier, däribland en skrivmaskin	» 2,000:—
	<hr/>
	Summa kronor 7,650:—

Beträffande dessa anslagskrav ville löneregleringskommittén erinra, att en avsevärd del av erforderliga möbler och andra inventarier säkerligen kunde tillhandahållas sjökartverket från statens centrala möbel-förråd. På liknande sätt torde en skrivmaskin kunna anskaffas utan särskild kostnad. Vid sådant förhållande syntes nyssnämnda anslags-summa, 7,650 kronor, böra nedsättas med förslagsvis 3,000 kronor. Kostnadsbeloppet skulle sålunda komma att utgöra 4,650 kronor.

De ordinarie (årliga) kostnaderna hade av chefen för sjökartverket beräknats sålunda:

avlöning av redaktionspersonal, nämligen		
en redaktör à 350 kronor för		
månad	kronor 4,200: —	
en assistent à 250 kronor för		
månad	» 3,000: —	
ett kvinnligt biträde	» 1,600: —	
ett vaktmästarbiträde	» 1,200: —	kronor 10,000: —
skrivmaterialier, underhåll av möbler och komplettering		
av litteratur	» 1,300: —	
tryckningskostnader	» 30,000: —	
		<u>Summa kronor 41,300: —</u>

Till de för redaktören och assistenten angivna avlöningsbeloppen skulle komma därå belöpande dyrtidstillägg. Däremot framginge ej tydligt av kartverkschefens framställning, huruvida dyrtidstillägg skulle tillkomma jämväl det kvinnliga biträdet och vaktmästarbiträdet.

Beträffande avlöningen till redaktören hade chefen för sjökartverket framhållit att, därest en civil person behövde såsom redaktör anställas, det på grund av gällande höga lönesatser inom affärlivet icke syntes bliva möjligt att erhålla någon för tjänsten kvalificerad person för ett arvode, understigande det av kartverkschefen föreslagna, och detta så mycket mindre, som det med tjänsten förenade arbetet helt visst komme att bliva särdeles krävande. Härjämte vore att märka, att på den person, vilken avsåges att bekläda platsen såsom redaktör, måste ställas ganska höga fordringar på såväl kunskap i främmande språk, svensk språkbehandling, ingående nautisk bildning samt framför allt ett vaket och målmedvetet intresse för tidskriftens smidiga anpassning till de uppgifter, som den speciellt ur nautisk synpunkt hade att fylla. Redaktörens tjänstgöring syntes kartverkschefen huvudsakligen böra omfatta dels att ombesörja tidskriftens utgivande, tryckning och distribution, dels att insamla och bearbeta de nautiska och andra meddelanden, som vore avsedda att inflyta i tidskriften, dels att utarbete månads- och årsregister över de i tidskriften lämnade notiserna och dels att katalogisera redaktionens nautiska och övriga litteratur.

Ett arvode av 250 kronor för månad jämte dyrtidstillägg borde enligt kartverkschefens mening beräknas för assistenten av liknande skäl som dem, vilka anförts beträffande redaktören. Assistenten skulle biträda redaktören i honom åliggande tjänsteplikter enligt de direktiv, som av redaktören meddelades.

Vad till en början anginge det av kartverkschefen äskade beloppet av 10,000 kronor till avlöning av redaktionspersonal ville löneredgeringskommittén giva uttryck åt den meningen, att det för närvarande torde vara förenat med betydande svårigheter att på ett tillförlitligt sätt bedöma, vilka arbetskrafter kunde vara erforderliga för ifrågavarande ändamål. Särskilt hade kommittén fäst sin uppmärksamhet därvid, att det numera efter världskrigets avslutande knappast torde vara behöfligt att i samma utsträckning, som tillföre varit önskligt, låta den ifrågavarande publikationen meddela uppgifter rörande förhållandena i främmande farvatten. Skulle denna synpunkt vinna beaktande, syntes därav kunna föranledas en rätt väsentlig minskning i redaktionsarbetet.

Det syntes jämväl böra uppmärksammas, att vid sjökartverket vore tjänstgörande icke blott civila befattningshavare, utan även från flottan beordrade officerare och underofficerare. Vid redaktionsarbetets organiserande kunde det måhända befinnas lämpligt att för detta arbete i viss utsträckning anlita även sådan militär personal, som nu nämnts. Skulle vidare, vilket kommittén förutsatte som möjligt, en väsentligare del av detsamma kunna anförtros åt någon pensionerad officer vid flottan, syntes även detta i viss mån kunna inverka på anslagsbehovet.

På nu angivna grunder syntes det löneredgeringskommittén lämpligast att avvakta någon tids erfarenhet, innan några mera definitiva förfoganden vidtoges i fråga om den personalbesättning, som för redaktionsarbetet skulle avses, och beloppen av de avlöningar, som skulle utgå till personalen. Kommittén hade tänkt sig, att det för närvarande skulle vara tillräckligt, om två personer, en manlig jämte ett kvinnligt biträde, finge mera uteslutande användas för redaktionsarbetet. Till ersättning åt dessa personer samt erforderliga tillfälliga biträden torde, efter vad det ville synas kommittén, ett årsbelopp av 8,800 kronor för närvarande vara tillräckligt. Kommittén förutsatte härvid, att dyrtids-tillägg icke skulle utgå på de avlöningsbelopp, som komme att anvisas för ifrågavarande personal.

Mot det av kartverkschefen äskade beloppet av 1,300 kronor till skrivmaterialier, underhåll av möbler och komplettering av litteratur vore från kommitténs sida intet att erinra.

Det beräknade beloppet till tryckningskostnader vore grundat på den förutsättningen, att tidskriften skulle utgivas såsom hittills en gång i veckan med ett sidantal av 16 sidor eller, där så av förhållandena påkallades, ett större antal sidor, varjämte extranummer skulle utsändas för spridande av vissa brådskande meddelanden. För ett 16-sidigt nummer i veckan hade kartverkschefen beräknat en kostnad av 21,700 kronor. Därtill skulle komma kostnaden för eventuellt ökat sidantal och för extra-

nummer, approximativt 4,000 kronor, samt för reproduktion och tryckning av sådana kartskisser, som bleve erforderliga till textens förtydligande, omkring 3,500 kronor. Summan av dessa belopp, 29,200 kronor, hade i beräkningen avrundats till 30,000 kronor. Då emellertid enligt lotsstyrelsens i ärendet lämnade uppgift kostnaden för ett 16-sidigt nummer skulle utgöra 19,770 kronor 40 öre, icke 21,700 kronor, syntes den av kartverkschefen beräknade summan för tryckningskostnader kunna nedsättas med i runt tal 2,000 kronor till 28,000 kronor.

De årliga kostnaderna för ifrågavarande ändamål borde alltså enligt kommitténs mening beräknas sålunda:

avlöning av redaktionspersonal	kronor 8,800: —
skrivmaterialier, underhåll av möbler och komplettering av litteratur m. m.	» 1,300: —
tryckningskostnader	» 28,000: —
	<hr/>
	Summa kronor 38,100: —

Såsom i det föregående anförts, hade kommittén ansett sig kunna räkna med att anslag till bestridande av de årliga kostnaderna borde vara tillgängligt från ingången av juli månad år 1920. För år 1920 torde sålunda böra beräknas: till avlöning av redaktionspersonal 5,000 kronor — kommittén förutsatte härvid, att vissa förberedande arbeten borde utföras redan före den 1 juli år 1920 och att alltså anslaget till detta ändamål borde sättas något högre än hälften av nyss anförda belopp, 8,800 kronor — samt till tryckningskostnader 14,000 kronor eller tillhoppa 19,000 kronor. Några särskilda medel till skrivmaterialier m. m. utöver vad som inginge i det för engångskostnader beräknade beloppet syntes däremot icke vara erforderliga för år 1920.

Lades till nyssnämnda 19,000 kronor beloppet av de beräknade engångskostnaderna, 4,650 kronor, komme summan 23,650 kronor, eller i avrundat tal 24,000 kronor, att angiva beloppet av det anslag, som enligt kommitténs förslag skulle för ifrågavarande ändamål vara erforderligt för år 1920.

För år 1921 skulle enligt förut meddelade beräkningar kostnads-summan utgöra 38,100 kronor eller i avjämnat tal 38,000 kronor.

De anslag, om vilka nu vore fråga, syntes lämpligen böra erhålla karaktären av reservationsanslag och äskas på tilläggsstat för år 1920, resp. extra stat för år 1921.

Kommittén ville slutligen anmärka att, därest avgiften för postabonnemang å ifrågavarande publikation skulle fastställas till högre belopp än som motsvarade stadgad postavgift för abonnemanget, den så-

lunda uppkommande behållningen syntes böra inräknas bland tillgångarna till bestridande av sjökarteverkets allmänna utgifter.

Under förutsättning att den ifrågasatta överflyttningen till sjökarteverket av bestyret med utgivandet av publikationen »Underrättelser för sjöfarande» ansåges böra komma till stånd — varemot från lönerogleringskommitténs sida intet vore att erinra — har kommittén på grund härav hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att till utgivande genom sjökarteverkets försorg av nämnda publikation anvisa dels på tilläggsstat för år 1920 ett reservationsanslag av 24,000 kronor, dels ock på extra stat för år 1921 ett reservationsanslag av 38,000 kronor.

Vid tiden för avlåtandet av statsverkspropositionen till innevarande års riksdag hade de i det föregående omnämnda, från lönerogleringskommittén i ärendet infordrade utlåtandena ännu icke inkommit till Kungl. Maj:t. Dessa utlåtanden avsågo dels av chefen för sjökarteverket föreslagna höjning av den i avlöningsstaten för sjökarteverkets civila personal ingående anvisningen till arvoden åt extra personal, gratifikationer åt ritar- och gravörelever samt vikariatsersättningar och dels de anslagsbehov, som kunde föranledas av förslaget om överflyttande från lotsstyrelsen till sjökarteverket av bestyret med redigeringen och utgivningen av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande». Omförmälda frågor kunde följaktligen — enligt vad jag tillkännagav i berörda statsverksproposition (fjärde huvudtiteln, avdelningen Sjöförsvaret, punkt 72) — för det dåvarande icke underställas Kungl. Maj:ts prövning.

Departements-
chefens
yttrande.

Vidare anförde jag under nämnda punkt i statsverkspropositionen följande.

Då nyssnämnda frågor sammanhängde med spørsmålet rörande storleken av de belopp, vartill anslagen för sjökarteverkets ändamål i det hela borde bestämmas, syntes i statsverkspropositionen medel allenast böra tagas i beräkning vid framställningen till riksdagen i fråga om anslagsbehoven för sjökarteverket. Enligt vad jag av lönerogleringskommittén då inhämtade, hade kommittén icke någon erinran att framställa mot kartverkschefens förslag i fråga om höjning av avlöningsstaten för den civila personalen vid sjökarteverket med angivet belopp, 4,300 kronor. Beträffande kostnaderna för sjökarteverkets övertagande av redigeringen och utgivningen av nyssnämnda tidskrift hade kommittén beräknat erforderliga dels ett anslag av i avrundat tal 38,000 kronor å extra stat för år 1921 och dels ett anslag på tilläggsstat för år 1920 av i runt tal 24,000 kronor, vilka anslag syntes mig böra upptagas såsom förslagsanslag.

Jag ansåg mig vid beräkningen av här ifrågavarande anslag böra följa detta kommitténs preliminära förslag.

Kartverkschefen hade vidare hemställt om anvisande på tilläggsstat för år 1920 av ett anslag av 60,000 kronor till utförande av sjömätningar utöver det på extra stat för samma år till nämnda ändamål beviljade anslaget av 173,200 kronor. Detta tilläggsanslag vore avsett för bestridande av ökade kostnader under de i staten för sjökarteverkets allmänna utgifter ingående posterna dels till sjömätningsexpeditioner och resekostnader och dels till rustning och underhåll av fartyg, båtar och annan mätningmateriel. Med hänsyn till den väsentliga prisstegring på materialier och arbete, som efter hand inträtt, syntes det mig, för att de för år 1920 planerade sjömätningsarbetena skulle kunna i avsedd utsträckning fullföljas, vara erforderligt, att ett tilläggsanslag bereddades för samma år; och hade jag, såvitt i frågans dåvarande läge kunde bedömas, icke något att erinra mot det i sådant avseende föreslagna beloppet. Jag ansåg mig alltså böra förorda, att ett tilläggsanslag å 60,000 kronor — vilket anslag syntes böra givas karaktären av reservationsanslag — måtte beräknas på tilläggsstat för år 1920.

Vad kartverkschefens anslagskrav till sjömätningarna för år 1921 beträffade, vilket krav avsåge ett belopp av 306,000 kronor samt innebure en ökning av icke mindre än 132,800 kronor i förhållande till det för år 1920 beviljade anslaget, 173,200 kronor, syntes mig detsamma vara alltför högt. I betraktande särskilt av ovissheten därom, huru prishållandena i framtiden kunde gestalta sig, syntes det enligt min mening icke vara lämpligt att för det dåvarande beräkna större anslagsbelopp för ifrågavarande ändamål för år 1921 än som motsvarades av det för år 1920 beviljade anslaget jämte det tilläggsanslag för sistnämnda år, som jag, enligt vad nyss nämnts, ansett böra upptagas. Anslaget för år 1921 skulle alltså beräknas till $(173,200 + 60,000)$ 233,200 kronor.

På grund härav har Kungl. Maj:t, på min hemställan, i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag och propositionen om tilläggsstat till riksstaten för år 1920 föreslagit riksdagen att, i avvaktan på blivande proposition i ämnet,

dels i det till sjökarteverket uppförda ordinarie anslaget, nu 127,900 kronor, för år 1921 beräkna en förhöjning av 4,300 kronor, varigenom detta anslag i sin helhet skulle uppgå till 132,200 kronor,

dels under fjärde huvudtiteln, avdelningen Sjöförsvaret, för år 1921 beräkna bland de extra reservationsanslagen ett belopp av 233,200 kronor till utförande av sjömätningar och bland de extra förslagsanslagen ett belopp av 38,000 kronor för redigering och utgivning av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande»,

dels ock på tilläggsstat för år 1920 under femte huvudtiteln beräkna, för utförande av sjömätningar ett reservationsanslag av 60,000 kronor samt för redigering och utgivning av berörda tidskrift ett förslagsanslag av 24,000 kronor.

Vad först beträffar av chefen för sjökarteverket föreslagen höjning för år 1921 från nuvarande belopp, 12,800 kronor, med 4,300 kronor till 17,100 kronor av den i avlöningsstaten för den civila personalen vid verket upptagna anvisningen till arvoden åt extra personal, gratifikationer åt ritar- och gravörelever samt vikariatsersättningar, avser denna höjning, såsom förut nämnts, att bereda ökade arvoden åt följande extra ordinarie personal inom verket, nämligen en aktuarieaspirant, tre ritare eller gravörer samt två kvinnliga biträden. För aktuarieaspiranten skulle arvodet höjas från 2,000 kronor till 3,000 kronor, för en var av de tre ritarna eller gravörerna från 1,800 kronor till 2,700 kronor samt för vardera av de kvinnliga biträdena från 1,200 kronor till 1,500 kronor, allt för år räknat.

Då jag finner de sålunda föreslagna arvodesförhöjningarna med hänsyn till den inträdda prisstegringen vara skäliga och dessa arvodesförhöjningar jämväl måste anses påkallade av angelägenheten att sjökarteverket må kunna förvärva och bibehålla fullt kompetenta extra arbetskrafter, har jag, i likhet med löneredgeringskommittén, ansett mig böra biträda den av kartverkschefen i förevarande avseende gjorda framställningen. På grund härav skulle avlöningsstaten för den civila personalen vid sjökarteverket, nu 78,900 kronor, för år 1921 ökas till 83,200 kronor samt det ordinarie anslaget till sjökarteverket, som i 1920 års riksstat är upptaget till sammanlagt 127,900 kronor, i staten för år 1921 höjas till 132,200 kronor.

Den av Kungl. Maj:t för år 1920 fastställda staten för sjökarteverkets allmänna utgifter, vilken finnes upptagen å sid. 6 här ovan, slutar å ett sammanlagt belopp av 283,200 kronor. Då utgifterna å de i nämnda stat ingående posterna till sjömätningsexpeditioner och resekostnader samt till rustning och underhåll av fartyg, båtar och annan mätningmateriel under år 1919 beräknats uppgå till 25,000, resp. 35,000 kronor, eller tillhoppa 60,000 kronor, utöver de i staten upptagna beloppen för sagda ändamål och någon minskning av dessa utgifter icke ansetts kunna förutsättas för år 1920, har chefen för sjökarteverket anhållit, att sistnämnda belopp måtte äskas å tilläggsstat för år 1920 för att utfylla det till utförande av sjömätningar för samma år beviljade extra anslaget.

Att tilläggsanslag icke begärts till täckande av uppkommen brist i det för år 1919 beviljade anslaget, har, enligt vad kartverkschefen meddelat, berott på, att denna brist kunnat utjämnas genom anlåtande av överskott i 1918 års sjökortförsäljningsmedel jämte en mindre reservation från år 1918.

Det är enligt min mening av stor betydelse, att erforderliga medel finnas tillgängliga för bedrivande i avsedd omfattning av innevarande års sjömätningar. De för såväl handelssjöfarten som sjöförsvaret synnerligen viktiga sjömätningarna hava, såsom av chefen för sjökartverket framhållits, måst under krigsåren i viss mån eftersättas, och jag finner med hänsyn härtill så mycket mera angeläget, att de nu återupptagas i den omfattning, som tillgången på personal och båtmaterial medger. På sätt jag i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag anfört, synes mig därför det av kartverkschefen begärda tilläggsanslaget av 60,000 kronor, mot vars belopp jag icke finner anledning till erinran, böra såsom reservationsanslag äskas på tilläggsstat för år 1920.

Övergår jag härefter till frågan om det anslag till utförande av sjömätningar, som må finnas erforderligt för år 1921, vill jag erinra, att kartverkschefen i sådant avseende anhållit om äskande av ett extra anslag av 306,000 kronor. Detta anslagskrav överstiger med 132,800 kronor det för år 1920 för ändamålet anvisade anslaget av 173,200 kronor; och fördelar sig den ifrågasatta anslagshöjningen, 132,800 kronor, jämte beräknad merinkomst av sjökortförsäljningen år 1920, 10,000 kronor, eller tillhopa 142,800 kronor, på nedannämnda poster i staten för sjökartverkets allmänna utgifter med följande belopp, nämligen:

Sjömätningsexpeditioner och resekostnader	kronor	71,000: —
Rustning och underhåll av fartyg, båtar och annan mätningmateriel	»	60,000: —
Komplettering av båtmaterial och mätninginstrument	»	5,500: —
Tryckningskostnader, inbegripet tryckningsmaterialier	»	6,300: —
<hr/>		
Summa kronor		142,800: —

Såsom skäl för ifrågavarande anslagshöjning har av kartverkschefen anförts, att det, om sjömätningsarbetena nu skulle återupptagas i samma omfattning som före världskriget, vore erforderligt att öka den årliga sjömätningsstyrkan med omkring fem mätningförrättare och ett sjömätningfartyg. Vidare har kartverkschefen hänvisat till den inträdda prisstegringen och dess inverkan på kostnaderna för bestridandet av sjökartverkets verksamhet.

Då jag i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag uttalade, att det icke syntes vara lämpligt att för ifrågavarande ändamål beräkna större anslagsbelopp för år 1921 än som motsvarades av det för år 1920 beviljade anslaget jämte det i det föregående tillstyrkta tilläggsanslaget, eller tillhopa (173,200 + 60,000) 233,200 kronor, var detta närmast föranlett av ovissheten om, huru prisförhållandena i framtiden kunde komma att gestalta sig. Jag vill härvid även erinra därom, att anslaget till sjömätningar, som för år 1918 utgjorde 108,200 kronor, för år 1919 ökats med 65,000 kronor till 173,200 kronor, vilket sistnämnda belopp även anvisats för år 1920. Därest nu, på sätt förut förordats, ett ytterligare belopp av 60,000 kronor för ändamålet ställes till förfogande för år 1920 samt anslaget för år 1921 höjes med motsvarande belopp till 233,200 kronor, synes mig, såvitt nu kan bedömas, medel komma att bli tillgängliga för bedrivande i erforderlig omfattning av sjömätningsarbetena under nämnda båda år. Härvid torde ock böra uppmärksammas, att kartverkschefen av tidigare uppkomna behållningar kunnat täcka brist i anslaget för år 1919 samt att bemälda chef utgått från, att ett överskott å sjökortsförsäljningsmedel skulle komma att uppstå även för nämnda år. Ett sådant överskott torde på grund av handelssjöfartens allt livligare uppsving efter kriget kunna förväntas uppkomma jämväl för år 1920; och få sådana överskott enligt anmärkning 2:o) till staten för sjökarteverkets allmänna utgifter användas till främjande av kartverkets verksamhet. Skulle det emellertid visa sig, att sjömätningsarbetena för år 1921 icke kunna med anlitan av för samma år tillgängliga medel bedrivas i önskvärd utsträckning, läser hinder icke möta att å tilläggsstat för samma år äska det ytterligare belopp, som för ändamålet må finnas oundgängligen erforderligt.

I samband med frågan om anslag för sjökarteverkets verksamhet har i det föregående till behandling upptagits spørsmålet om överflyttande från lotsstyrelsen till sjökarteverket av bestyret med utgivning av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande» samt därmed sammanhängande anslagskrav; och har jag i det föregående (sid. 15—23) redogjort för innehållet av de yttranden, som härutinnan avgivits.

Av dessa yttranden framgår, att samtliga i ärendet hörda myndigheter varit ense om lämpligheten av att åt sjökarteverket uppdraga ifrågavarande bestyr. För egen del finner jag ock, att sjökarteverket till följd av hela sin verksamhet och särskilt genom sin förbindelse med utländska anstalter, som företråda sjökarteväsendet, äger större förutsättningar än lotsstyrelsen att på ett fullt tillfredsställande sätt om-

besörja utgivningen av denna för sjöfarten synnerligen viktiga publikation. Med avseende å kostnaderna för tidskriftens utgivning hava dessa, såvitt angår ersättningen till de personer, som inom lotsstyrelsen haft uppdraget därmed sig anförtrott, för år 1919 uppgått till ett belopp av allenast omkring 3,000 kronor. Under förutsättning att tidskriftens utgivning överflyttas till sjökarteverket, är vid beräklandet av kostnaderna i förevarande hänseende att taga hänsyn dels därtill, att gjorda erinringar i fråga om tidskriftens innehåll, uppställning och tiden för publicerandet av däri ingående meddelanden bliva behörigen beaktade och dels att tidskriftens ekonomi lägges på en så bred bas, att därigenom möjliggöres en fullt sakkunnig ledning och skötsel av redaktionsarbetet samt beredes tillfälle att följa motsvarande utländska publikationers utveckling och vid arbetet utnyttja egna erfarenheter. Beträffande särskilt omfattningen av tidskriftens innehåll synes visserligen någon minskning därav efter världskrigets slut småningom komma att inträda genom att upplysningar rörande minfara efter hand bortfalla, men å andra sidan lär det enligt min mening vara synnerligen önskvärt, att tidskriftens innehåll vidgas genom meddelanden rörande säkerhetsanstalter m. m. å en del främmande hav, som mera regelbundet besökas av svenska fartyg, genom införande i tidskriften i de fall, där sådant erfordras till förtydligande av innehållet, av smärre kartskisser m. m.

Chefen för sjökarteverket har — med den fördelning, som förut (sid. 19) angivits — upptagit de erforderliga engångskostnaderna för tidskriften till 7,650 kronor. Från nämnda belopp har lönerogleringskommittén ansett kunna avdragas en summa av 3,000 kronor, utgörande kostnaderna för en del erforderliga möbler och andra inventarier samt en skrivmaskin, som enligt kommitténs mening kunde tillhållas från statens centrala möbelförråd. Jag delar lönerogleringskommitténs mening härutinnan; och torde alltså det i förevarande avseende behövlige kostnadsbeloppet böra nedsättas till (7,650 — 3,000) 4,650 kronor.

De årliga kostnaderna för tidskriften hava av kartverkschefen beräknats till 41,300 kronor, under det att motsvarande utgifter av lönerogleringskommittén upptagits till 38,100 kronor, av kommittén avjämnat till 38,000 kronor. Skillnaden mellan dessa belopp beror därpå, att avlöningen till redaktionspersonal, som av kartverkschefen beräknats till 10,000 kronor, av kommittén ansetts böra för närvarande inskränkas till 8,800 kronor, samt att tryckningskostnaderna av kartverkschefen upptagits till 30,000 kronor, men av kommittén till 28,000 kronor. Då kommittén utgått från, att utgivandet av ifrågavarande tidskrift kunde av

sjökarteverket övertagas i mitten eller under senare delen av år 1920, har kommittén räknat med, att anslag till bestridande av de årliga kostnaderna borde vara tillgängligt från och med juli månad sagda år. Anslaget har för denna tid av kommittén beräknats till 19,000 kronor.

Det årliga anslaget till utgivande av ifrågavarande tidskrift har av löneregleringskommittén ansetts lämpligen böra erhålla karaktären av reservationsanslag. Då emellertid utgifterna för avlöning av redaktionspersonal torde i väsentlig mån bliva beroende av huruvida till redaktör kan förvärfvas en pensionerad sjöofficer eller en civil person samt särskilt tryckningskostnaderna kunna antagas komma att år från år variera och möjligen bliva underkastade ytterligare stegring, synes det mig vara mest ändamålsenligt, att omförmälda anslag gives natur av förslagsanslag samt att Kungl. Maj:t för varje år — eller vid förefallande behov oftare — bestämmer de avlöningar, som skola utgå till redaktionspersonalen. Härigenom beredes möjlighet att efter förhandenvarande omständigheter på lämpligaste sätt ordna tidskriftens redigering. Under förutsättning av bifall härtill har jag icke något att erinra mot, att de årliga kostnaderna upptagas till det av löneregleringskommittén föreslagna lägre beloppet, 38,000 kronor, eller samma belopp, som i statsverkspropositionen till innevarande års riksdag för ändamålet beräknats bland de extra förslagsanslagen för år 1921.

Det medelsbelopp, 19,000 kronor, vilket av löneregleringskommittén ansetts erforderligt för bestridande av motsvarande kostnader för senare halvåret 1920, har av kommittén sammanförts med den summa, 4,650 kronor, som enligt kommitténs mening skulle vara tillräcklig för täckande av engångskostnaderna i samband med tidskriftens överflyttande till sjökarteverket, till ett gemensamt anslag av tillhoppa i runt tal 24,000 kronor. Sistnämnda belopp har av kommittén föreslagits att såsom reservationsanslag äskas på tilläggsstat för år 1920. Av förut nämnda skäl anser jag, att jämväl detta anslag, vars belopp icke givit mig anledning till anmärkning, bör givas karaktär av förslagsanslag. Såsom sådant är även anslaget — med nyssnämnda belopp — upptaget vid beräkningen av utgifterna under femte huvudtitelns tilläggsstat för år 1920.

Återstår frågan huruvida, under förutsättning att omförmälda tidskrift kommer att övertagas av sjökarteverket, minskning bör vidtagas i det å omkostnadsstaten för lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna uppförda anslaget, nu 35,000 kronor, till extra utgifter, från vilket anslag kostnaderna för tidskriftens redigering och utgivning nu utgå. I sådant avseende har lotsstyrelsen, såsom förut nämnts, i ytt-

rande den 20 juni 1919 anfört att, då samtliga kostnader för tidskriften vid den tid, då anslaget bestämdes till nuvarande belopp, 35,000 kronor, uppgått endast till omkring 4,000 kronor för år och övriga utgifter, som bestredes av nämnda anslag, numera väsentligt ökats, någon ned-sättning av ifrågavarande anslag icke av oförmäld anledning borde äga rum. Denna lotsstyrelsens mening anser jag mig böra biträda, och vill jag till belysande av den inträdda ökningen av utgifterna å berörda anslag nämna, att dessa utgifter, som år 1915 utgjort 17,351 kronor 35 öre, år 1919 uppgått till icke mindre än 58,649 kronor 60 öre.

Vid bifall till vad jag här ovan föreslagit läser Kungl. Maj:t vilja framdeles meddela erforderliga bestämmelser rörande uppställningen och omfattningen av ifrågavarande tidskrift samt sättet för dess utgivande m. m.; och torde i samband därmed böra vidtagas de ändringar i gällande in-struktioner för sjökarteverket och lotsstyrelsen, som av sjökarteverkets övertagande av bestyret med tidskriftens redigering och utgivning för-anledas.

I anslutning till den uppställning av sjökarteverkets ordinarie och extra anslag, som återfinnes å sid. 10, skulle dessa anslag för år 1921 alltså komma att utgöras av:

Ordinarie anslag:

bestämt anslag	78,200: — ^{*)}	
förslagsanslag	5,000: — ^{*)}	
reservationsanslag	49,000: —	kronor 132,200: —

Extra anslag:

till utförande av sjömätningar		kronor 233,200: —
	Summa kronor 365,400: —	

Av detta belopp, 365,400 kronor, äro det bestämda anslaget, 78,200 kronor, och förslagsanslaget, 5,000 kronor, eller tillhopa 83,200 kronor avsedda till avlöningar m. m. till sjökarteverkets civila personal och återstoden, 282,200 kronor, till verkets allmänna utgifter.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen att

dels godkänna följande avlöningsstat för den civila personalen vid sjökarteverket, att gälla från och med år 1921:

^{*)} Dessa belopp återfinnas i staten å sid. 31.

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Orts-tillägg.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
I. Bestämt anslag.					
1 förste aktuarie	3,600	1,800	400	5,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 aktuarie	2,600	1,600	300	4,500	
1 kartograf	2,200	1,500	300	4,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor, efter 10 år med ytterligare 500 kronor och efter 15 år med än ytterligare 500 kronor.
1 manlig ritare eller gravör	1,700	1,000	300	3,000	
11 manliga ritare eller gravörer	18,700	11,000	3,300	33,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kronor, efter 10 år med ytterligare 400 kronor och efter 15 år med än ytterligare 400 kronor.
1 redogörare	1,700	1,000	300	3,000	
1 kvinnligt biträde av andra graden	1,300	500	200	2,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kronor, efter 10 år med ytterligare 200 kronor och efter 15 år med än ytterligare 200 kronor.
1 " " " " "	1,300	500	200	2,000	
1 " " " första graden	1,100	300	200	1,600	
1 vaktmästare	900	550	150	1,600	Efter 3 år kan lönen höjas med 100 kronor, efter 6 år med ytterligare 100 kronor och efter 9 år med än ytterligare 100 kronor.
Till arvode åt den, som förordnas att leda och övervaka rit- och gravyarbetena	—	—	—	600	
Till arvoden åt extra personal, gratifikation- tioner åt ritar- och gravörelever samt vikariatsersättningar	—	—	—	17,100	
Säger	—	—	—	78,200	
II. Förslagsanslag.					
Till ålderstillägg	—	—	—	5,000	
Summa kronor	—	—	—	83,200	

Ann. 1. Den förste aktuarien upptagna avlöningen utgår endast under förutsättning, att befattningshavaren icke är militär i flottans stam eller reserv (med pension) eller å reservstat, i vilket fall han endast äger uppbära arvode till belopp, som kan vara medgivet, allt efter som han är militär i flottans stam eller reserv (med pension) eller å reservstat.

Ann. 2. Av varje ålderstillägg, som tillkommer kvinnligt biträde, tillhöra 100 kronor lön och 100 kronor tjänstgöringspenningar.

Ann. 3. Därast åt vaktmästaren anvisas bostad med bränsle, eventuellt med bränsle och lyse, skola med avseende härå gälla i kungörelsen den 1 november 1918, angående avlöningsförbättring från och med år 1919 för vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare, meddelade bestämmelser.

dels i riksstaten för år 1921 höja det ordinarie anslaget till sjökarteverket

nu	kronor 127,900: —
med	» 4,300: —
till	kronor 132,200: —

dels på extra stat för år 1921 bevilja

till utförande av sjömätningar ett reservationsanslag av 233,200 kronor; och

för redigering och utgivning av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande» ett förslagsanslag av 38,000 kronor;

dels ock på tilläggsstat för år 1920 bevilja

till utförande av sjömätningar ett reservationsanslag av 60,000 kronor; och

för redigering och utgivning av tidskriften »Underrättelser för sjöfarande» ett förslagsanslag av 24,000 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Henning Öhman.